

NÚRIA CASALS PÉREZ

Un lloc de relació, no de reunió

Per explicar la meua relació amb *Ca la Dona* he pensat que el millor era parlar dels grups de dones en els quals he participat i que ens hem reunit en aquesta casa. Per a mi han estat 10 anys molt intensos: el Grup de Lesbianes Feministes, Les Grans, Dones i Treballs, *Jornades XX anys de Feminisme*, *Xarxa Feminista*, *Entredones*, la Coral "*Les veus de Venus*".... Molts grups, molt diferents, que es corresponen a diversos moments de la meua vida, però amb un element comú: l'espai físic de trobada ha estat *Ca la Dona*.

La consecució d'un espai...

El valor de l'existència d'aquest espai ha anat canviant amb els anys. Al començament, quan lluitàvem per la casa, i especialment als primers anys, el que em semblava més important era tenir un espai físic on ens poguéssim reunir els grups. Cal tenir en compte que en aquell moment jo estava al *Grup de Lesbianes Feministes* i feia un any que ens reuníem als locals de la Federació d'Associacions de Veïns de la Plaça Berenguer, moltes vegades als passadissos i en condicions força precàries. Per això els primers anys de Gran Via van ser una petita meravella, podíem gaudir d'un espai per a nosaltres on ens trobàvem cada setmana amb molta il·lusió. D'aquesta època recordo més la relació amb les dones del grup, i en canvi crec que hi va haver poca relació amb les dones d'altres grups de la casa, o amb

les sòcies. Llavors jo també participava en les reunions de la *Coordinadora Feminista*, però crec que també vam fer ús de la casa més com espai de reunió que de relació.

... em permet començar a partir de mi...

Vaig viure una segona etapa, encara a Gran Via, que comença amb la creació de grup de Les Grans (que llavors ens dèiem *Dones en la moguda dels quaranta*), va seguir amb el grup de *Treballs* i desemboca en la preparació de les *Jornades de XX anys de Feminisme a Catalunya*. Per mi va ser una etapa de canvi molt important i, crec, que el que jo vaig percebre (i suposo que a la meua manera també hi vaig col·laborar) van ser els canvis que a la pràctica s'anaven donant a *Ca la Dona*. La característica comuna d'aquests anys (del 92 al 95) va ser trobar-nos dones que veníem de pensaments feministes diferents i d'experiències dispars i escoltar-nos intentant fugir d'idees prefixades d'unes respecte de les altres. A petita escala ho vaig experimentar en el grup de *Les Grans*, potser va ser més fàcil pel fet de parlar de nosaltres mateixes, de la nostra experiència acumulada amb els anys, del que representa fer balanç de la nostra vida i tot plegat ens va portar a relativitzar postures més ideològiques.... També en el grup de *Treballs* es va donar aquest clima tranquil de discussió, de reflexió, d'explicitar que cap de nosaltres tenia la veritat absoluta i per contra que necessitàvem escoltar-nos i aprofundir per enriquir-nos mútuament.

...avaluant i re-pensant el passat...

Paral·lelament l'oferta d'activitats a *Ca la Dona* es va anar ampliant, cinema, xerrades, vermouths, tertúlies, seminaris, etc. (el mateix grup de *Treballs* va néixer d'un *Seminari sobre Economia no androcèntrica* que va donar Cristina Carrasco). La utilització de la Casa va anar canviant en el sentit de combinar un espai per a la reunió dels grups i una oferta més diversa d'iniciatives varies. I és en aquest context

quan comencem a parlar de donar veus per preparar les *Jornades de XX anys de Feminisme a Catalunya*. Al poc temps de començar el procés es va decidir que *Ca la Dona* seria l'espai físic de referència per a l'organització de les jornades.

... individualment i col·lectiva...

Durant dos anys vaig participar en el grup impulsor de la preparació de les *Jornades*. Durant dos anys ens vam reunir milers de vegades a *Ca la Dona*. Van ser dos anys molt intensos, jo ho vaig viure com una experiència pràctica de teixir i desteixir, de donar moltes voltes per buscar acords, de pràctica de relació amb moltes dones que mai havíem treballat juntes. Crec que el resultat positiu d'aquesta experiència de la preparació de les *Jornades* ha estat molt determinant per a moltes de nosaltres i també per a *Ca la Dona*. Penso que aquesta etapa ha marcat unes característiques, unes formes de fer, uns valors de relació entre dones, una opció per la diversitat i pel pluralisme que ha impregnat una bona part del que és el moviment feminista a Barcelona. I crec que *Ca la Dona* en aquesta etapa s'ha anat convertint en un referent simbòlic de totes aquestes característiques i formes de fer.

...teixir present i futur...

Després de les *Jornades*: recol·locació. El projecte de *Xarxa Feminista* m'enganxa pel que té d'innovador, creatiu, diferent; les assemblees de xarxa, els debats sobre política de les dones... M'afegeixo al *Grup Entredones*, i a la coral "*Les Veus de Venus*" que també assaja a *Ca la Dona*. Les tertúlies sobre participació per preparar la ponència per al *Congrés de Dones de Barcelona*, "*Transformem la ciutat donant valor a la participació de les dones*" em resulten absolutament atractives i enriquidores...

...fent política de dones...

Ca la Dona crec que s'ha consolidat com espai plural, amb una oferta molt àmplia de grups i d'activitats que reflecteixen la vitalitat del feminisme a Barcelona en aquest moment. Però *Ca la Dona* també és el resultat de l'aportació de moltes dones diverses. Darrera del projecte col·lectiu hi ha la suma de molts projectes individuals, personals, de moltes formes de fer, de tarannàs diferents. Vull dir que *Ca la Dona* és el resultat de trobar-nos dones amb desitjos de construir referents propis, tot buscant la força que ens dóna la relació entre nosaltres.

...afortunades.

Aquest espai m'ha permès compartir relacions amb moltes dones, em sento profundament afortunada d'haver-les trobat.

Ara veig doncs que es tracta de la consecució d'un espai que m'ha permès començar a partir de mi tot avaluant i repensant el passat, individualment i col·lectiva, i teixir present i futur, fent política de dones ...afortunades